

ניגודים במעגל סגור

ליקט ורשם: דוד אדלר

לבן על לבן הוא לבן וכך גם שחור על שחור. העין נתפסת לתנועה, לשינויים, ויותר מכל לניגודים. כך גם במילים. לא תמיד בין חושך לאור. יותר בין זריחה לשקיעה, כמו עונות, כמו תולדות, אלה תולדות האדם מלידה ועד מוות. מעגל אחד. סגור.



מבחר שירים מתוך

סופ"ש

שירה

בעריכת נילי דגן



לאה שניר

עונות. תולדות

בני נולדו בעונת הזקיות בעבר האחר
אשר לחרון הקיץ, לכתמי.
אהובי הניח רטית קמומיל על בטני
להשתיק את הדמום
ולעכב את תנועת הזמן המתעקש
על אפשרות יחידה של שרב.
ורק בחרף בו שתל את גפן הבכות,
בתחבולות חנט רחמי רקמת חיה עדינה,
אושת משי סין בריסי בת;
גמישות שיערה.
ואני במאי נולדתי. באותה עונה ממש
בה תעתי למוט בירושלים אלוה לסקר שילה.
אבי כתב ביומנו: "גם אם היא תמות במאי,
וחרף אחרון לא יכסה עוד את כתפיה ברעב לאהבה,
בכל זאת אלוה לא תמות,
כי משוררים אינם מתים לעולם".
ובפסנתר הכחל של הנסיכה יוסוף,
במחשבה בלתי מאמנת
אני משיגה מרחק רב מאד מכאן,
השארות נפשה בסתו מסתו נפרם.

סופ"ש שירה מס' 15

מתוך: אולי אשה סוככת כאן, הקיבוץ המאוחד, 2007

גד קינר

אלבטרוסים

ובשמים צוחו עדין שירי אלבטרוסים משנים
שפרחו מסייטי האימה של אמי עם מונקל
וזקן ורשים משננים, צלבי ברזל ועיני פלדה
משרינות לרגש. והסתגרותי מפניהם
בקיתון שגדף אורקולון של זקנים ומזודות
משם שלא נפרקו וגבכו על הארון בקרון
הבהמות שלי בדירת סבסכתא פרישמן 26
קומה שלישית ששקשק ודהר לטרבלינגה
תחנה ראשונה סוכיבור תחנה שניה היים
שלידו חפינו שיכואו להשליך אותנו כמו
שהבטיחו ולא באו תחנה שלישית ובכל תחנה סגן
קרון האוטובוס שין שמאלית ארפה ורעה ופתח
דלת בחפזה כלעזו של מי שחש בחילה
ועוצר בצד הדרך להקיא
ולא יוצא לו
אלא אני.

סופ"ש שירה מס' 18

ספרו של דוד אדלר סקיצות לתמונה בלתי שלמה, בהוצאת "אבן חושן", זכה בפרס רמת גן לספרות תשע"ג, בקטגוריית שירת ביכורים.

כאן ושם. יש עתיד. אין עתיד. מלכות וגלות, וחזור חלילה.

לא צריך שטן השורה עם מלאך. גם המלאכים המלווים אותנו יכולים להיות שונים זה מזה: החיוך והצעקה, האהבה והתימהון הנורא.

רחל הרפז



ממעוף היונה

הגיא מפלס מסעו העקלקל בצל אדנות ההר
 רעפים נאחזים בגגות דומינו
 ירקת העלנה מסוה את ביתי מפני הלא נודע
 גוזלי העתיקו את חלומם למחוזות זרים
 הם מדברים מן הקרקע, מן המכמורות, החפירות,
 מהמלת השוק, מבלייל האדם,
 ואומרים, אין פה עתיד.
 והלוא מאז קננתי כאן
 ידעתי עתיד

סופ"ש שירה מס' 18

מתוך: לגלות את הברולה, הוצאת עקד 2012



עפרה קליגר

על חיוך וצעקה

כשידה מחליקה על פני מקנחת
 את העצבות שדבקה
 ורגלה מעתיקה את עצמה על ירכי,
 אני רואה איך צומח בית בתוך הגוף המשתף
 ואור גדול שוטף את חדריו.

שני מלאכים מלוים את האדם בדרכו
 מקרוב נתן לזהות —
 חיוך וצעקה.

חיוך על קרטוב של אהבה
 וצעקה על התמהון הנורא.

סופ"ש שירה מס' 3

כשאתה כאן אתה מתאווה לשם ולהיפך. הדשא שם ירוק יותר אבל הוא לא שלך. חזור לכאן, כי כאן מקומך. ואז המעגל ייסגר והמסך ירד. הוא תמיד יורד.

יערה בן דוד



בטרם

של נעליה ולך לאט
 על רצפת העץ החורקת בבית העץ
 כבודגניה ואס בואכה היער ונמלוליו
 כאן שרשי העצים לא מעפרים באויר
 תגיד קנאה בשרשים לא שלך ולעולם
 לא יהיו שלך.
 בשרשי השקט הנדון ירק
 מלא מרחב העץ כל מה שתדווג מן ההר בנאי
 שתשמע, מלא נחירים מלא את הריק
 צידה לארץ רחוקה
 לפני רדת המסך

סופ"ש שירה מס' 22

מתוך: סוס טרויאני מבטן התודעה, כרמל 2011

מדור סופ"ש שירה בעריכת המשוררת גילי דגן נפתח במאי 2012 ומארח, עד כה, למעלה ממאתיים משוררים היוצרים אנתולוגיה מקוונת ומגוונת של שירה ישראלית. השירים מופצים בין קהל שוחרי שירה ברחבי האינטרנט.